

Poniedziałek 20 Października
św. Jana z Kęt

18:00 - Dzięczynna za 25 lat istnienia
V Róży Różańcowej w naszej parafii

Wtorek 21 Października

18:00 + Baran: Jan w r. śm. i Marta

Środa 22 Października
św. Jana Pawła II

18:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ rodzice: Rozalia, Feliks oraz rodzeństwo

+ Augustyn, Agnieszka, Antoni, Jan, z rodzin: Bisewskich i Kwidzińskich

+ rodzice: Anna i Zygmunt, brat Rafał, ojciec chrzestny Manfred

+ Renata Ziółkowska od sąsiadów i mieszkańców ul. Gościnniej

+ rodzice: Piotr i Helena

+ Zygmunt Stolarski od róży męskiej

+ Helena Radke z ok. ur.

+ Jeka: Ksawery i Józefa /ona/

+ rodzice Buja: Magdalena i Ignacy i

rodzice Goyke: Andrzej i Anna

+ Bolda: Danuta, Jerzy, Bożena, Maria Hintzke

+ Ceynowa: Franciszek i Maria, Eugeniusz Doering

+

+

Czwartek 23 Października

18:00 + Mach: Brygida i Leon

Piątek 24 Października

18:00 + Renata Ziółkowska od III Róży

Sobota 25 Października

18:00 + Cierpisz: Irena i Jerzy

Niedziela 26 Października
XXX Zwykła

08:00 + dziadkowie: Styn i Winiarscy, Glembin, Derezińscy, Libradzcy, dusze w czyśćcu cierpiące

10:30 + Jeka: Jadwiga w r. śm. i Michał

16:00 + Zygmunt Stolarski od Marty i Ryszarda Janaszek z rodziną

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,

84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXIX Niedziela Zwykła 19 października 2025 roku

1. Dziś rozpoczyna się Tydzień Misyjny. Dziś gościmy w naszej parafii o. Pawła, franciszkanina z Wejherowa, który głosi Słowo Boże, a Po mszy św. pod kościołem zbiera ofiary na misje, w szczególności na dzieła związane z edukacją dzieci w Boliwii i Republice Środkowoafrykańskiej.
2. Jutro biuro parafialne nieczynne!
3. Trwa październik. Na nabożeństwa różańcowe zapraszamy dziś o 15.00, dzieci od poniedziałku do piątku na 16.00, dorosłych w dni powszednie na 17.30.
4. W kalendarzu liturgicznym Kościoła przypada jutro wspomnienie św. Jana z Kęt, w środę wspomnienie św. Jana Pawła II.
5. W związku ze zbliżającymi się dniami modlitwy za zmarłych, kartki z wypisanymi imionami naszych bliskich zmarłych można przynosić do zakrystii, biura parafialnego, lub w kopercie złożyć na tacy podczas kolekty. Złożone przy tej okazji tradycyjne ofiary, przeznaczamy na budowę kościoła.
6. Polecamy Waszej uwadze „Gościa Niedzielnego” oraz biuletyn parafialny.
7. Zapraszamy chętnych ósmoklasistów w dniu 26 października po Mszy św. o 10.30 do salki na plebanię w ramach rozpoczęcia przygotowania do sakramentu bierzmowania, który dla tej grupy wiekowej odbędzie się na wiosnę 2027 roku.
8. Na 27 października zapraszamy na plebanię na godzinę 19.00 członków Ekonomicznej Rady Parafialnej celem podsumowania wakacyjnej akcji „koperty na budowę kościoła”.
9. W 2025 r. zmiana czasu z letniego na zimowy przypada na noc z 25 na 26 października. Zegarki przestawimy o 2 w nocy. Trzeba je cofnąć o godzinę, co oznacza, że w tym jednym dniu będziemy spać o 60 minut dłużej.

Na dni szczególnej pamięci o misjach niech nam Pan Bóg błogosławi.

Ks. Sławomir Jan Skoblik – proboszcz parafii

NA 99. ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY 2025

19 października 2025 r.

Misjonarze nadziei pośród narodów

Droży Bracia i Siostry!

Ponawiam zatem zachętę do podejmowania działań wskazanych w Bulli Ogłaszającej Jubileusz (nn. 7-15), ze szczególnym uwzględnieniem najuboższych i najsłabszych, chorych, starszych, wykluczonych ze społeczeństwa materialistycznego i konsumpcyjnego. I aby czynić to w stylu Boga – z bliskością, współczuciem i czułością – troszcząc się o osobistą relację z braćmi i siostrami w ich konkretnej sytuacji (por. Adhort. apost. *Evangelii gaudium*, 127-128). Często to właśnie oni uczą nas, jak żyć z nadzieją. A poprzez osobisty kontakt będziemy mogli przekazywać miłość wspierającego Serca Pana. Doświadczymy, że „Serce Chrystusa (...) jest żywym rdzeniem pierwszego przepowiadania” (Enc. *Dilexit nos*, 32). Czerpiąc z tego źródła, można bowiem z prostotą ofiarować nadzieję otrzymaną od Boga (por. 1 P 1, 21), niosąc innym to samo pocieszenie, którym my jesteśmy pocieszani przez Boga (por. 2 Kor 1, 3-4). W ludzkim i Boskim Sercu Jezusa Bóg pragnie przemawiać do serca każdego człowieka, przyciągając wszystkich do swojej Miłości. „Jesteśmy posłani, aby kontynuować misję [Jezusa]: być znakiem Serca Chrystusa i miłości Ojca, obejmując cały świat” (Przemówienie do uczestników Zgromadzenia Ogólnego Papieskich Dziel Misyjnych, 3 czerwca 2023 r.).

3. Odnowić misję nadziei

Dziś, w obliczu pilnej potrzeby misji nadziei, uczniowie Chrystusa są wezwani przede wszystkim do formowania siebie, aby stać się „budowniczymi” nadziei oraz odnowicielami często roztargnionej i nieszczęśliwej ludzkości. W związku z tym, konieczne jest odnowienie w nas duchowości paschalnej, którą przeżywamy w każdej celebracji eucharystycznej, a zwłaszcza w Triduum Paschalnym, stanowiącym centrum i kulminację roku liturgicznego. Jesteśmy ochrzczeni w odkupieńczej śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, w Passze Pana, która wyznacza wieczną wiosnę historii. Jesteśmy wówczas „ludźmi wiosny”, ze spojrzeniem zawsze pełnym nadziei, którym dzielimy się ze wszystkimi, ponieważ w Chrystusie „wierzymy i wiemy, że śmierć i nienawiść nie są ostatnimi słowami w odniesieniu do ludzkiej egzystencji” (por. Katecheza, 23 sierpnia 2017 r.). Zatem z misterii paschalnych, sprawowanych w celebracjach liturgicznych i sakramentach, nieustannie czerpiemy moc Ducha Świętego z gorliwością, determinacją i cierpliwością do pracy na rozległym polu ewangelizacji świata. „Zmartwychwstały i chwalebny Chrystus jest głębokim źródłem naszej nadziei i nie zabraknie nam Jego pomocy, by wypełnić powierzoną nam przez Niego misję” (Adhort. apost. *Evangelii gaudium*, 275). W Nim żyjemy i świadczymy o tej świętej nadziei, która jest „darem i zadaniem dla każdego chrześcijanina” (La speranza è una luce nella notte, Città del Vaticano 2024, s. 7).

Misjonarze nadziei są mężczyznami i kobietami modlitwy, ponieważ „osoba, która żywi nadzieję, jest osobą, która się modli”, jak podkreślił Czcigodny kardynał Van Thuan, który zachował nadzieję żywą w długim ucisku więzienia dzięki sile, jaką otrzymywał z wytrwałej modlitwy i Eucharystii (por. F.X. Nguyen Van Thuan, *Il cammino della speranza*, Roma 2001, n. 963). Nie zapominajmy, że modlitwa jest pierwszym działaniem misyjnym i jednocześnie „pierwszą siłą nadziei” (Katecheza, 20 maja 2020 r.).

Odnówmy zatem misję nadziei, wychodząc od modlitwy, zwłaszcza modlitwy Słowem Bożym, a szczególnie Psalmami będącymi wielką symfonią modlitwy, której kompozytorem jest Duch Święty (por. Katecheza, 19 czerwca 2024 r.). Psalmi uczą nas nadziei w przeciwnościach, rozpoznawania znaków nadziei i nieustannego „misyjnego” pragnienia, aby Bóg był wychwalany przez wszystkie narody (por. Ps 41, 12; 67, 4). Modląc się, podtrzymujemy iskrę nadziei rozpaloną w nas przez Boga, aby stała się wielkim ogniem, który oświeca i ogrzewa wszystkich wokół nas, także poprzez konkretne działania i czyny inspirowane samą modlitwą.

Wreszcie, ewangelizacja jest zawsze procesem wspólnotowym, podobnie jak charakter chrześcijańskiej nadziei (por. Benedykt XVI, Enc. *Spe salvi*, 14). Proces ten nie kończy się wraz z pierwszym głoszeniem i chrztem, ale jest kontynuowany wraz z budowaniem wspólnot chrześcijańskich poprzez towarzyszenie każdemu ochrzczoneму na drodze Ewangelii. We współczesnym społeczeństwie, przynależność do Kościoła nigdy nie jest rzeczywistością nabytą raz na zawsze. Dlatego misyjne działanie, polegające na przekazywaniu i kształtowaniu dojrzałej wiary w Chrystusa, jest „wzorcem każdego dzieła Kościoła” (Adhort. apost. *Evangelii gaudium*, 15), dzieła, które wymaga komunii modlitwy i działania. Kładę jeszcze nacisk na tę misyjną synodalność Kościoła, a także na posługę Papieskich Dziel Misyjnych, promujących misyjną odpowiedzialność ochrzczonych oraz wspieranie nowych Kościołów partykularnych. I zachęcam was wszystkich, dzieci, młodzież, dorosłych, osoby starsze, do aktywnego udziału we wspólnej misji ewangelizacyjnej poprzez świadectwo waszego życia i poprzez modlitwę, wasze poświęcenie i waszą hojność. Dziękuję wam za to!

Droży siostry i bracia, zwróćmy się do Maryi, Matki Jezusa Chrystusa, naszej nadziei. Jej powierzmy nasze życzenie na ten Jubileusz i na nadchodzące lata: „Oby światło chrześcijańskiej nadziei dotarło do każdego człowieka, jako orę-

dzie Bożej miłości skierować do wszystkich! Niech Kościół będzie wiernym świadkiem tego orędzia na całym świecie!” (Bulla *Spes non confundit*, 6).

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, dnia 25 stycznia 2025 roku, w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła.

FRANCISZEK

Misje franciszkańskie w Boliwii

Ze względu na wielki brak duchowieństwa, który czynił życie Kościoła niepewnym, arcybiskup archidiecezji Santa Cruz de la Sierra w Boliwii skierował do Zakonu apel z prośbą o pomoc i wsparcie. W 1976 r. trzej bracia: Jan KO-SZEWSKI, Szymon CHAPIŃSKI i Rufin ORECKI, wyjechali z Polski do Boliwii. W Montero arcybiskup wynajął dla nich dom. W październiku 1986 r., decyzją kapituły prowincji krakowskiej, misja w Boliwii stała się kustodią. Do jurysdykcji należy 17 profesów wieczystych i 2 profesów czasowych. Kustodia posiada 6 klasztorów.

Montero: klasztor i parafia Matki Bożej „della Mercedes” (1977 r.)

Na terenie parafii działa kilka dobrze zorganizowanych przychodni medycznych, szkół i instytucji. Bracia opiekują się pięcioma ośrodkami duszpasterskimi i centrum młodzieżowym, są kapelanami w zakładzie penitencjarnym, prowadzą różnoraką działalność duszpasterską i społeczną, animują wielkie tradycyjne święta. W parafii istnieje kilka wspólnot zakonnych.

Sucre: klasztor i bazylika św. Franciszka (1985 r.)

Biskup miasta poprosił braci o przejęcie i prowadzenie posługi duszpasterskiej w duchu franciszkańskim w kościele św. Franciszka, który w międzyczasie został ogłoszony bazyliką i pomnikiem narodowym. Na początku praca duszpasterska była znaczna, ponieważ oprócz obszaru miejskiego obejmowała również około 20 „pueblos” w górach otaczających miasto, zamieszkałych przez ubogich „campesinos”. Bazylika jest jedynym kościołem w mieście otwartym przez cały dzień, gdzie w każdej chwili współbracia są dostępni do słuchania spowiedzi. W Sucre wspólnota braci zawsze wyróżniała się silnym zaangażowaniem charytatywnym w dzieło „Chleb św. Antoniego z Padwy”. Niesiona jest pomoc dzieciom ulicy, czyścibutom i żebrakom. Obecnie mieści się tu dom postulatów.

Cochabamba-Quintanilla: klasztor i parafia Matki Bożej z Góry Karmel i św. Maksymiliana Kolbego (1979 r.)

Zakonnicy przybyli w rejon Quintanilla i rozpoczęli swoją posługę w małej kaplicy poświęconej Matce Bożej z Góry Karmel. Bracia pełnią posługę duszpasterską w parafii, która oprócz swojej siedziby ma 13 kaplic rozsianych po całym terenie. Działalność parafii obejmuje kursy katechetyczne, spotkania duszpasterstwa rodzin i młodzieży franciszkańskiej, różne kapelanie żeńskich domów zakonnych itp.

Cochabamba-Chacacollo: klasztor i seminarium bł. Jana Dunsza Szkota (1988 r.)

Klasztor zajmował się formacją przyszłych zakonników; istniał tu dom formacyjny z seminarium Jana Dunsza Szkota. Placówka jest obecnie zamknięta.

Santa Cruz: klasztor i parafia Matki Bożej Wniebowziętej (1986 r.)

Od czasu przybycia współbraci region ten jest bardzo zaludniony. Obecnie liczy 50-60 tys. mieszkańców, 6 stref duszpasterskich, dziesiątki grup: Franciszkański Zakon Świeckich, Rycerstwo Niepokalanej, Młodzież Franciszkańska, Neokatechumenat, Komunia i Wyzwolenie, Ruch Rodzin Chrześcijańskich itd. Parafia stale się rozwija i stara się odpowiedzieć na złożoność działań duszpasterskich.

Cochabamba-Alalay: klasztor i parafia św. Jana Chrzciela (2016 r.)

Parafia była wcześniej obsługiwana przez braci mniejszych, obecnych pierwotnie w marginalnej części miasta Cochabamba. Działalność społeczna była punktem wyjścia dla duszpasterstwa. Dzięki zaangażowaniu w 2016 r. fr. Ronald R. ARMILLO ZELADA miało miejsce przejęcie i zarządzanie dobrami bezpośrednio od prowincji misyjnej św. Antoniego Zakonu Braci Mniejszych (dom, kościół parafialny, kaplice itp.), a następnie utworzenie domu filialnego klasztoru w Quintanilla. Po dokonaniu oceny początkowych trudności, konkretyzacji i konsolidacji obecności, na kapitule kustodialnej nadzwyczajnej w lutym 2020 r. zatwierdzono kanoniczne erygowanie klasztoru.